

ΣΤΟ "ΘΑΛΑΜΟ" ΤΩΝ ΕΥΑΣ ΣΤΕΦΑΝΗ & "NOVA MELANCHOLIA"

Ο Γιώργος Χειμωνάς σε πολλαπλές Αναγνώσεις

Οι θεατές είχαν τη δυνατότητα να εισβάλλουν στο θάλαμο της συγγραφικής διανοήσης του Γιώργου Χειμωνά έστω και μέσα από ένα ψηφιδωτό κειμένων του για άλλους δυσνόητο και για άλλους προσπελάσιμο

Χτες βράδυ στο χώρο του Απεντομωτηρίου έλαβε δράση το θεατρικό αναλόγιο "Θάλαμος" με τη σκηνοθεσία να υπογράφουν η Εύα Στεφανή και οι "Nova Melancholia", Μανώλης Τσίπος και Βασίλης Νούλας. Το κοινό παρακολούθησε την παρουσίαση αποσπασμάτων του συγγραφικού έργου του Γιώργου Χειμωνά, στο πλαίσιο του αφιερώματος που έγινε στο πρόσωπό του από το Φεστιβάλ Φιλίππων - Καβάλας 2010, με όχημα τις ερμηνείες και αναγνώσεις των Βίκυ Κυριακουλάκου, Νίκου Σάμπαλη και Μανώλη Τσίπου.

Για την παράσταση είχε γραφτεί από τους συντελεστές ότι "επιχειρεί να συνομιλήσει με τον κόσμο του συγγραφέα με εικόνες και ήχους που συγγενεύουν με το έργο του αλλά δεν προσπαθούν να το εικονοποιήσουν". Οι θεατές είχαν τη δυνατότητα να εισβάλλουν στο θάλαμο της συγγραφικής διανοήσης του Γιώργου Χειμωνά έστω και μέσα από ένα ψηφιδωτό κειμένων του για άλλους δυσνόητο και για άλλους προσπελάσιμο. Σε μια από τις πολλαπλές αναγνώσεις που επιτρέπει εξ ορισμού μια πειραματική προσέγγιση, βρήκαμε από τις αγαπημένες μουσικές του συγγραφέα και τους ήχους της πόλης μέχρι τα πνευματικά επίπεδα στα οποία σταδιακά ανελλισόταν κατά τη δημιουργική διαδικασία. Η "εκκωφαντική φαντασμαγορία", σήμα κατατεθέν του έργου του, κατάφερε να αναπτυχθεί μέσα σε ένα χώρο που τα ετερόκλητα υλικά επιβεβαίωσαν σημειολογικά το πολυσχιδές μιας προσωπικότητας που δύσκολα θα έμπαινε σε αυστηρές γραμμές παρουσίασης: ένα μικρόφωνο, ένα cd player, ένα ρολό σύρμα και την ίδια στιγμή αίσθηση νοσοκομειακού θαλάμου, η νόσος της συγγραφής, η εκδήλωση των συμπτωμάτων της, οι καλπάζουσες μορφής συνειρμοί και τέλος μια θεραπεία γενικού περιεχομένου που αφορά όλους όσους έγιναν μάρτυρες των κειμένων και της συγκεκριμένης οπτικά παρουσιάσής τους.

Συμπερασματικά, ο συγκερασμός του ποιητικού λόγου με μερικά από τα πλέον ευτελή και ακαλαίσθητα υλικά αλλά με το σωστό μεταξύ τους δέσιμο αποτέλεσε την απόδειξη ότι εντός του καλλιτεχνικού θαλάμου ο πειραματισμός όχι απλά επιτρέπεται αλλά επιβάλλεται με αποτελέσματα ανέλπιστα θετικά για τον ανθρώπινο οργανισμό.

Λυδία ΕΛΙΟΓΛΟΥ